

Farkaskölyök a Bikák között

SZOBOSZLAI DOMINIK NEM VARÁZSLÓ,
NEM IS RONALDO, DE HISZ MAGÁBAN ÉS
JÓL ALSZIK

Ahogy leül velem szembe a cukrászdában, maga elé húzza a Presztízs Sport asztalra helyezett előző lapszámát, és ujjával körbekeretezi a címlapfotót. Majd rám néz: „a következőn ugye én leszek?”. Bólintok. „Azért...” – mosolyog Szoboszlai Dominik magabiztosan. Majd közli az édesapjával, aki pár perccel korábban érkezett, hogy a szlovákok ellen lőtt szabadrúgásgólját jelölték a 2019-es év góljának. „De akkor ki lesz az év játékos?” – teszi hozzá mindjárt, maximalista elégedetlenséggel. „Gulácsi?” – kérdez vissza Zsolt, az apa. „Ne már! Ő tavaly volt” – replikáz Dominik. „Te mindig mindenben a legjobb akarsz lenni?” – érdeklődöm már én. „Még szép” – jön a határozott válasz. „Akárcsak ő” – biccent a fejével az édesapja felé. „És mi van, ha ti ketten egymás ellen versenyeztetek?” – próbálom megfogni őket. „Akkor mindig én nyerek!” – vágják rá mindketten egyszerre...

Szerző: dr. Szász Adrián
Fotó: Profimedia-Red Dot

– **Van kedvenc tárgyad?**

– A labda.

– **Mi az első emléked, ami hozzá köt?**

– 8-10 hónaposan már mentem, háromévesen edzettem édesapámmal. Meccseket nem néztem, legfeljebb az övéire jártam, de inkább futballoztam, mint hogy a tévében figyeljek másokat.

CSAK A FOCI

– **Számítógép, Playstation előtt sem ültél?**

– Nem volt otthon egyik sem. 14 évesen kaptam az első Xboxomat, de csak akkor került elő, ha nagyon unatkoztam. Az meg ritka volt, mert általában kint rúgtam a bőrt. Nyávoztam, hogy légydzi, vegyetek nekem is, aztán amikor megkaptam, nem játszottam vele.

– **Az edzéseken mikor kezdtél kiemelkedni a többiek közül?**

– Fokozatosan. Voltak más tehetséges gyerekek is. Ahol most

tartok, az abból jött ki, amennyit pluszban foglalkoztam magammal, illetve apa velem. Neki több korosztálya is volt, én edzettem a sajátommal, a kisebbekkel és a nagyobbakkal. De ketten külön is dolgoztunk.

– **Kezdetől fogva középpályást játszottál?**

– Voltam kapus is, amikor kiállították a kapusunkat. Beálltam az első félidőben, nem kaptunk gólt, a másodikra kijöttem, rúgtam négyet... Úgyhogy mindkettő ment.

– **Miben voltál más, mint a többség: a rengeteg melóban, a tehetségben vagy a hozzáállásban?**

– Ebben a háromban. Kiskoromtól kezdve úgy neveltek, hogy csak akkor kapok meg valamit, ha ezt vagy azt megcsinálom. Rögzült, hogy ha bármit el akarok érni, azért tennem kell. Ma már nem olyan szigorú apa, de régen az volt.

– **És édesanyád?**

– Ő beállt mögé a sorba. Főleg apával jöttem-mentem, ő vitt a suliba is – vagy egyedül sétáltam –, utána felvett, elmentünk edzésre, este pedig leültünk anyával tanulni. Ha leültünk.

– **Nem erőltették annyira?**

– Ahogy nőttem, és láttuk, hogy lehet belőlem valami a pályán, a tanulás egy kicsit háttérbe szorult, de sosem engedték el teljesen. A gimivel idén végzek, tovább érhető okból még nem gondolkodtam.

– **Diákként mi érdekelt a focin kívül?**

– Csak a foci érdekelt.

DEREKAS HELYTÁLLÁS

– **Nyolc év Főnix Gold FC után fél évig az MTK-ban játszottál, de már Salzburgban edzettél, és amint 16 lettél, le is igazoltak. Miben volt más az osztrák közeg?**

– Mindenben, de főleg mentalitás-ban. Máshogy állnak az edzések-

**DOMINIK
11 PONTBAN**

2000 októberében született, a csillagjegye skorpió, de ez őt nemigen foglalkoztatja.

Van, hogy farkaséhes:

„Most, hogy itthon vagyok, a mamám a kedvenc vadásomat főzte. Már ettem belőle, de még van, és kezdek megéhezni...”

Van, hogy gólrá éhes:

az elsőt a Red Bull Salzburg nagycsapatában 2019. március 18-án kokárdás stoplisban szerezte (az egyik láb-belit elajándékozta, a másikat otthon őrizi).

A másodosztályú Lieferingnél 42 mérkőzésen 16-szor, az elsőligás Salzburgnál 42 meccsen 9-szer (asszisztok száma: 11-11), a válogatottban 8 találkozón 1-szer volt eredményes.

Ő a legfiatalabb magyar labdarúgó, aki pályára lépett és gólt szerzett a Bajnokok Ligája főtábláján.

Értéke a transfermarkt szerint 15 millió euró.

Arról, hogy kíváskárolják-e hamarosan: „Kérdezték a menedzserem! De ő sem fogja megmondani.”

Németül és angolul beszél, az öt topliga közül a franciát érzi legkevésbé közel a személyiségéhez.

Kiskorában a Real Madridnak szurkolt, de: „most, hogy már játszottam ellenük, másként nézek rájuk”.

Kedveli Cristiano Ronaldót, mert „kitartó, és mindent megtesz azért, hogy 34 évesen is ő legyen a világ legjobbja”.

PlayStation-on Call of Duty-t és Fortnite-ot játszik, „FIFA-t nem. A focit inkább élőben nyomom.”

hez, máshogy fogják fel az egész történetet. Pozitívak, akarnak. Itthon hallok az öltözőben, hogy jaj, most ehhez nincs kedvem, ahhoz nincs kedvem. De ott nincs ilyen, mert ha nincs kedved, kívágnak. Nagyon dicsérni sem szoktak, éreztetik, hol a helyed, de azt is, hogy az nem bérelt.

– **Az edzések is mások?**

– Nagyjából ugyanazokat a dolgokat csináljuk, de teljesen más intenzitással. Van 30 ugyanolyan képességű játékos, és ha nem edzel jobban, mint a posztodon lévő másik kettő, nem te fogsz játszani. Itthon megvan a fix tizenegy, akik mindegy, hogyan

edzenek, hétvégén ők játszanak. Sőt még a három csere is fix, teljesen mindegy, ki mit csinál, ők állnak be.

– **Odakint tervszerűen építetek fel. Érezted, hogy sokat várnak tőled?**

– A fiókcsoport Lieferingnél töltött szezonom jól sikerült, aztán már a felnőttben edzhettem, de még visszajátszottam, majd az első csapatnál is megkaptam a lehetőséget. Kint senkit sem kategorizálnak be, hogy ez jobb, az rosszabb, mert mindenki képvisel egy szintet, valaki ebben, más abban erős. Ettől még úgy érzem, engem valahol az elején tartanak számon.

SZOBOSZLAI ZSOLT „TÜKÖRBE NÉZ”

Dominik édesapja a kilencvenes évek végén Tatabányán futballozott két szezonon át az NB I-ben, majd fia nevelőedzője lett a székesfehérvári Főnix Gold FC-nél.

– **Dominiktól is kérdeztem, kíváncsi vagyok, az édesapja ugyanazokat mondja-e: mik a gyerek jó és rossz tulajdonságai?**

– Egyet mondok, ami lehet jó és rossz is. Csak egy kicsit tükörbe kell néznem, és őt látom... Ugyanolyan szókimondó, öntörvényű, mint én. De inkább mondja ki a véleményét, mint hogy nyeljen! Én is mondom a magamét, ha arról van szó.

– **Mindenáron cél volt, hogy minél fiatalabb korban külföldre kerüljön?**

– Ha meg tudja ugrani, igen. És meg is adatott, mert egy Svájc elleni utánpótlás-válogatott meccsen kinézték maguknak a Red Bull megfigyelői. De az, hogy valaki kikerül egy külföldi utánpótlásműhelybe, még nem egyenlő azzal, hogy be is fog mutatkozni a felnőttcsapatban. Ahogy itthon sem. A hétköznapi ott is szürkék, ha esik az eső, sz. kedved van. De ott akkor is hatványozottan dolgoznod kell, mert nincsenek barátok, egyedül vagy, amíg be nem illeszkedsz!

– **Dominik az a fajta, akít sokat kellett terelgetni, vagy magától is a jó irányba ment?**

– Csinálta a dolgát, de minden gyerek tekintet másfelé is, amikor a munkára kellene koncentrálni. Rossz gyerek volt ő is a maga módján, de kezeltük...

– **Miben tart előrébb az osztrák foci?**

– Itthon a közeg nyírja a sportot, nem fogadja el a sikereket, az emberek örülnek más kudarcának. Amíg ez nem változik, a focink sem fog változni. Hiába verjük meg őket utánpótlás szinten, a mentalitásuk más, így előbb-utóbb lehagynak bennünket. Szeretik, akarják, nem életük megváltását látják a futballban, hanem élvezettel csinálják! És valamilyen szinten fanatikusnak kell lenned, hogy egy szintet – bármiben – elérj. Hogy meg akard magad mutatni, hogy jobb akarj lenni, mint mások.

– **Lehet a fiúból világklasszis?**

– Persze, belőlem is lehet! Komolyra fordítva a szót: még nagyon sok mindent kell letennie az asztalra, hogy olyan topcsapatoknál egyáltalán jegyezzék őt, ahová a jó játékosok el szeretnének jutni.

– **Miben kell a legtöbbet javulnia?**

– Fizikálisan, mentálisan, fejjátékban és az akciók befejezésében. Nagyon jól kiszolgálja a társait, pedig néha a saját peccenyéjét kellene sütögetnie. Lövéshelyzetben előni, befejezni a támadást.

– **Melyik topbajnoksághoz illene a játéka?**

– Leginkább azt a karakterű csapatot kellene megtalálni, ahová be tud illeszkedni. Olyan lépcsőfokra szeretnének fellépni, amit jó eséllyel meg tud ugrani. Persze lehet, csak olyan lehetőség jön majd, ahol ez 50-50 százalék, nem tudhatjuk. De ami 99, hogy nem passzol hozzá, oda nem fog menni. Ez egy kemény világ, játszatsz öt meccsen parádésan, ha utána háromszor gyengébb vagy, kiraknak.

– **Kell őt néha visszafogni is, hogy ne „vigyék el” a sikerek?**

– Mindenképpen! 19 évesen rázúdul egy csomó dolog, aminek árnyoldala is van. Itthon szeretnek belerúgni ahelyett, hogy örülnének, hogy van egy magyar fiatal, aki kiugorhat. Amíg odakint még a portás is megveregeti a vállát, itthon sokan köpködnek rá. Az osztrákokat nem érdekli a negatívum, elengedik. Mi meg hetekig, hónapokig azon rágódunk, miért úgy nyilatkozik, ahogy? De miért ne lehetne ő egy határozott személyiség, határozott véleménnyel? Nem arctalanul kommentben, hanem pacekba', bele a kamerába!

– **Sok áldozatot hozott Dominik jövője érdekében a család?**

– Nem volt áldozat! Neki lemondásból jutott bőven, de mi élveztük, szeretnénk csinálni. Nekem ez a munkám is, és amit a pénztárcánk megengedett, azt mindvégig próbáltuk megadni neki.

– Meginogtál valaha abban, hogy jó úton jársz?

– Soha.

– Hogyan fogadtak a többiek a „Bikák” első csapatánál?

– Furcsállották, hogy 17 évesen velük edzek, sokkal fiatalabb voltam mindenkinél, de segítettek. Kint maradtak velem edzés után, folyamatosan beszéltek hozzám, nehogy sz.rul érezzem magam. Most már van nyolc fiatal – szerencsére még egy darabig közéjük tartozom –, akik közül két hétig az egyik négy, újabb két hétig a másik négy fújja fel edzés előtt a labdákat, hordja ki a bójákat, a megkülönböztető mezeket. Megvan a rangsor, de senki senkivel nincs rosszban.

– Melyik volt eddig a legemlékezetesebb meccsed?

– A bemutatkozásom az Európa Ligában a Napoli ellen. Nagyon fontos volt azért, hogy elismerjenek, elfogadjanak. Deréktól felfelé bírtam is volna menni, mint az örült, ám deréktól lefelé egy idő után semmit nem éreztem a fáradtságtól. De végül is megálltam a helyem. Muszáj volt.

AZ ÚT ELEJE

– A válogatottba is bekerültél. Hogyan reagáltak az idősebbek, akiket kiszorítottál a kezdőből?

– Az edző dönt, és bár vannak csoportok, akik többet beszélgetnek egymással, senki nem utált, amiért kezdő lettem. Hálás

vagyok Marco Rossinak, hogy ilyen fiatalon be mert tenni, talán jól is sült el, nem csalódott bennem, de ez még nagyon az út eleje.

– A bizalmat jelezhetik irányodba a pontrúgások is, amiket te véghezvittél. A Salzburgnál, illetve a válogatottnál ki dönt ezekről?

– A Salzburgnál általában – 18-19 métertől felfelé – én rúgom a szabadtérre. Ha nagyon közel van és finoman kell áttemetni, akkor Junuzovic. A válogatottnál eddig egy komoly lehetőségem volt, azt kihasználtam. Ott Dzsudzszak Balázs dönt amúgy, mégiscsak pont százal több meccse van, mint nekem... Ha azt mondja, megpróbálhatom, megpróbálom!

– Őt milyen karakternek ismerled meg?

– Az idősebbektől mindig lehet tanulni. Akár az életről való gondolkodásukból, a pályán a mentalitásukból, az öltözőben a viselkedésükből. Balázst jó játékosnak tartom, hiába „szedik” az emberek. Engem is szednek, és mindenkit szedni fognak, aki odakerül, mert mi, magyarok ilyenek vagyunk. Más országokban nincs ilyen.

– Foglalkoztatnak a negatív kommentek?

– Ha azzal, hogy szidhat, jó napot teremtek az illetőnek, örülök neki. Szerintem kevés ember mondhatja el magáról, hogy 19 évesen sztenderden játszott egy BL-sorozatban és a válogatottnál is. Aki szerint ez túl kevés, mert nem rúgok három gólról négyet, annak nincs mit mondanom. Nem vagyok varázsló, de amit tudok, azt megteszem minden egyes meccsemen. Nekem is vannak rossz napjaim, mint minden játékosnak, de ami bennem van, azt mindig kiadom magamból.

– Vannak, akik nagyképűnek tartanak...

– Magyarországon a nagyképűséget összekeverik azzal, ha tele

vagy önbizalommal. Külföldön illet senki sem mond. Önbizalom nélkül nem tarthatnék itt, mert nem hittem volna el saját magamról, hogy képes vagyok erre! Önbizalom nélkül ezen a szinten egyszerűen nem lehet megmaradni. Ha nem érek el semmit, akkor szedjenek szét, de ha úgy van önbizalmam, hogy elindultam egy úton, amin végig is fogok menni, akkor a végén kíváncsi leszek, ki mit mond vagy ír majd. Szerencsére vannak, akik hisznek bennem, akik elismerik, amit elértem ennyi idősen magyarként. Nem vagyok Ronaldo, nem is leszek, de egy elég magas szintre el szeretnék jutni a futballban.

LESZ MAJD IGAZA

– Mi lehet ez a szint?

– A top 5 bajnokság top 5 csapatának valamelyike. Csapatszinten

a célom a válogatottal kijutni az Eb-re, klubbal pedig – a karrierem során valamikor – BL-t nyerni. Egyénileg amilyen rekordot meg tudok dönteni, illetve díjat elnyerni, azokat megszerezni! Magyarországon egy BL-rekordot már tartok.

– Miben kell ehhez a legtöbbet fejlődnöd?

– Mindenben. Még nem vagyok kész játékos. Talán rúgótechnikában és játéktudásban tartok a legelőrébb, mert már mielőtt megkapom a labdát, tudom, hogy mit fogok vele csinálni.

– A BL-ben mennyire érezted közel vagy távol magad a topszinttől?

– Egyénileg nehéz ezt megítélni, mert ott csapatként mutattuk meg, mit tudunk. Ki tudja, mi van, ha nem a Salzburgban, hanem a Liverpoolban lépek pályára? De én a Salzburgban játszottam

a Liverpool ellen, és nem érzem, hogy kilógtam volna a csapatból.

– Mennyi áldozatot hozott a család, és mennyit te, hogy ennyi idősen itt tarts?

– A család sokat, mert amim nem volt, azt mindig meg kellett vennünk, így sok pénzt belém öltek. Pedig nem voltunk olyan szinten, hogy bármit csak úgy megvehessünk. Én pedig annyit, hogy nem mentem ide-oda a haverokkal bulizni, kocsikázni, sétálni a városba. Hívtak persze, de el kellett fogadniuk, hogy én ezt az utat választottam. Most ők reggelente felkelnek és elmennek suliba vagy dolgozni, én meg a BL-ben játszom, szóval, ha úgy vesszük, megérte.

– Mi a legrosszabb és a legjobb tulajdonságod?

– A legrosszabb, hogy szeretem a Mekt. De csak nagyon ritkán eszem. A legjobb, hogy nem szokásom feladni a dolgokat, ha

elterveztem valamit, azt véghez is viszem. És ki tudom zárni a külvilágot, nem zavar, miket gondolnak, beszélnek rólam mások. A saját életemmel foglalkozom, édesapám és a menedzserem véleményére adok.

– Esterházy Mátyás személyében fiatal menedzsered van, ez előny?

– Matyi már kiskorom óta melletttem van, teljes mértékben megbízom benne. Nemcsak együtt dolgozunk, a barátomnak is tartom. Mindenről elmondja a véleményét, aztán én is, és

a végén kijön, kinek volt igaza. Általában neki meg apának, de eljön majd az az idő is, amikor nekem lesz!

ISTENI ÁLDÁS, DE...

– Van példaképed?

– Nincs, de nyitott szemmel közeledek. Aki valami olyat csinál, ami segíthet nekem, azt igyekszem eltanulni tőle, egyébként a saját utamat járom.

– Kielemzed utólag a meccseidet?

– Erre általában nincs szükség, mert édesapám mindig megnéz

a helyszínen, majd felhív és elmondja a meglátásait. Amit szerintem rosszul csináltam, arra legközelebb jobban odafigyelek.

– Mi az utolsó gondolatod, mielőtt felmész, illetve az első, miután lejössz a pályáról?

– Nem szoktam agyalni, nem vagyok izgultós típus, egyszerűen arra figyelek: csináljam meg azt, amit tudok. Zenét szoktam hallgatni meccs előtt, franciát vagy hiphopot. Aztán, ha lejöttünk, várom „a” hívást... És teljesen sosem vagyok elégedett magammal, érzem én is, ha valami kevés volt.

ESTERHÁZY MÁTYÁS SZAKMAI ÉS EMBERI KÉRDÉSEKRŐL

A 31 éves menedzser egy a magyar játékosok számára még járatlan utat egyenget Dominik előtt, amelyet, ha védence sikerrel végigjár, az további tehetségek jövőbeli karrierépítését is segítheti.

– Magyar labdarúgó eddig aligha tudta, milyen 16 évesen a felnőtt válogatottal készülni, majd 18 esztendősen egy Salzburg szintű csapattal a BL főtábláján szerepelni – mondja az ügynök. – Dominik révén már látjuk, mik a sarkalatos pontok, melyekre más fiatalok karrierépítésénél is ügyelnünk kell. Mert az, hogy valaki le tudja-e venni a labdát, eldől, mire kiszereződik, onnantól jön a karaktere, ami, ha nem elég erős, nem lesz külföldön sikeres. Egy idegen közegben, ahová tizenévesen a szülei nélkül kerül, és ha kimegy edzeni, a többiek „meggyilkolják”, hogy ők kerüljenek helyette a csapatba.

– Dominik gyerekkora óta veled dolgozik, milyen karakternek ismered?

– Nagyon erős személyiség, egyúttal rendkívül jólelkű gyerek. Mára 19 éves felnőtté érett, aki tudja, milyen képességekkel bír, tisztában van a céljaival, és dolgozik azok eléréséért. Nem egyszerű egyéniség, de szerintem bárki, aki az élet bármely területén zseninek mondható, speciális karakter. Ő is az, de ha az ember figyel rá, könnyen megtalálja vele a hangot. Az a típus, aki meghálálja a törődést.

– Már egész kicsiként kiemelkedett a társai közül?

– Abszolút. De magyarspecifikus hozzáállás, hogy ha valaki valamiben kiemelkedik, egyből jönnek a hangok, amik megmagyarázzák, az illető mitől nem jó. Mi hárman – ő saját magában, az édesapja és én – kezdettől fogva hittünk benne, de hozzáteszem, csak mi voltunk így ezzel. Majdnem pontosan belőttük, mi az, amit elérhet, és ezen az úton haladunk. A rengeteg munka, amit Dominik elvégez, illetve a tudatos tervezés önbizalmat ad. Jó érzés...

– Azt mondod, erős személyiség. Az elejétől kezdve megfogadja a tanácsaidat?

– A legelején nyilván az apjában hitt feltétel nélkül, akkor még ő volt a kapocs köztünk. Aztán ahogy mindenki bizonyított a saját területén – ő a futballtudásával, én a tanácsaimmal –, úgy alakult ki ugyanez a bizalmi kapcsolat már kettőnk között is. A legtöbbet Zsoltnak köszönheti, az apa-fia kapcsolaton túl nagyon erős a szakmai viszonyuk is. Zsolt nélkül nem tartana ott Dominik, ahol, de a saját karaktere nélkül sem. A képességei magabiztosságot kölcsönöznek neki. Ő azt mondta, általában igazunk van, de eljön az idő, amikor majd neki lesz. Őszintén remélem, hogy így lesz, ezért terelgetjük, ezért töltünk vele rengeteg időt.

– Van, hogy a földön kell tartani?

– Gondoljunk bele egy 16-17 éves gyerek életébe, aki körül hirtelen minden megváltozik, teljesen más körülmények, anyagi lehetőségek közé kerül, egész más szinten kezd el űzni egy szakmát, mint a környezete. Ezt nyilván meg kell tanulni kezelni. De egy-egy konkrét helyzettől eltekintve nem kell a földön tartanunk, nem jelent problémát az önbizalmával foglalkozni, mert soha nem akartuk letörni azt. Örülök, hogy ez nála szinte határtalan, mert ettől tud lépkedni. Külföldön ez a normális, különben nem tudja az ember kihozni magából, ami benne van.

– Miben kell a legtöbbet előrelépnie?

– Fizikálisan nyilván, hogy Európa elitjéhez tudjon tartozni, de ez normális folyamat. Van a testnek egy természetes fejlődése, és van az edzőmunka, amit bele kell tenni. Utóbbit ő beleteszi, az előbbi pedig nem tudjuk befolyásolni, de egyelőre úgy látom, nagyon arányosan fejlődik a teste, még mindig rengeteg lehetőséget rejt. Nem tudom megmondani, a lehetőségeinek hol lehet a csúcsa, akár nagyon messzire is juthat. 19 évesen közel száz komoly szintű felnőtt meccs van a lábában, nem véletlen, hogy bármelyik európai toplistán, ami a fiatalokról szól, szerepel a neve.

– Mi lehet számára a következő lépcső?

– Olyan csapatot fogunk neki választani, ahol a lehető legmagasabb szinten a lehető legtöbbet játszhat. Sok múlik az edzőn, a sportigazgatón, a klub filozófiáján. Éppen ezért vagyunk türelmesek, fontos, hogy minden passzoljon. Egy váltás kizárólag akkor jelent előrelépést, ha játszani is tud.

– Mikor jöhet el a váltás ideje?

– Salzburgban nagyon jó helyen van, szakmailag és emberileg is sokat kap a klubtól. Esetleg a nyáron eljöhet az ideje, de szeretnénk megfontolt döntést hozni, semmilyen nyomás nincs rajtunk. Egy dolog számít: Dominik hosszú távú érdeke. Most mennek tovább az Európa Ligában, fontos játékosa a csapatnak, szeretne bajnokságot, kupát nyerni, a válogatottal létfontosságú meccseket vívhat. Bár az ő jövőjét szerintem nem az határozza meg, kijutunk-e az Eb-re, de ezekre a feladatokra nyugodtan kell készülnie, nem hiszem, hogy most kellene egy új csapatba beilleszkednie, esetleg új nyelvet megtanulnia. Ráadásul egy váltásnál az emberi kérdések is létfontosságúak, mert csak, ha az emberi oldal stimmel, akkor fog működni a szakmai is.

– **A csapattársaiddal milyen a viszonyod, az öltözőben benne vagy az ugratásokban?**

– Persze, szerintem minden fiatal benne van. Szoktunk együtt

kajálni, mennek a poénok akkor is, ha kimegyünk lábtengőzni, és kószolgatjuk egymást a konditeremben is.

– **A szabadidődöt mivel töltöd?**

– Nagyon kevés szabadidőm van, de azt a barátokkal vagy az engem meglátogató családtagjaimmal töltöm. Salzburg szuper város, megvannak a törzshelyeim, ahová szívesen járok a barátokkal és a családdal. A szurkolók az utcán felismernek, bár klasszikus B-közép nincsen, inkább nézők.

– **A tetoválások egy része a karodon is a szeretteidhez köthető. Melyik mit jelent?**

– Az egyik karomra ez van írva: „A tehetség isteni áldás, de hihetetlen alázat és akarat nélkül mit sem ér”. Ugyanerre anyám, apám és a kishúgom alakját, a szüleim születési dátumát is felvarrattam. A másik karomon egy farkas látható, róla szintén egy idézet jut eszembe: „Láttál már farkast, aki rosszul alszik a birkák véleménye miatt?”.

